

en saadan Maade, hvis han er straffet, at han kan faa Æresoprejsning efter 5 Aars Forløb.

Det er de Ting, Jer ere anførte til Fordel for Ændringsforslaget. Jeg finder dem overordentlig svage, men selv om de havde været stærkere, maa jeg sige, at allerede den Omstændighed, at Majoriteten af de kommunale Raad har udtalt sig imod Forslaget, betyder meget for mig. Hertil kunde jeg saa endnu føje den af den ærede Ordfører selv fremhævede Betragtning, at ved Vedtagelsen af denne Ændring er der vist en stor Resignation fra det Flertals Side, han tilhører, som slet ikke synes om Loven overhovedet, idet det nemlig vil vanskeliggøre, at man overhovedet kommer til en Reform. Jeg tror nu ganske sikkert, at hvis vi vedtage denne Ændring, bliver det vanskeligere senere at komme til en Reform. Men det har ikke været afgørende for den ærede Ordfører eller for Flertallet, man har ment, at man under alle Omstændigheder burde gaa til denne Nedsettelse, og det er heller ikke afgørende for mig, hvis man virkelig kunde opnaa en Forbedring af den bestaaende Lovgivning ad den Vej. Men naar Flertallet af Raadene rundt omkring i Landet udtale sig mod en Ændring som den foreslaede, bør vi sikkert ikke vedtage den herinde.

Jeg kan derfor slutte med at sige, at imod Ændringsforslagene Nr. 1, 3, 4, 5, 6 og 7 har jeg ikke noget principielt at indvende, idet Tanken for disse Ændringsforslags Vedkommende ganske sikkert er acceptabel, og det samme gælder for det af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Lohmann) stillede Forslag, hvorimod jeg maa slutte mig til Mindretallet og raade det høje Ting til at stemme imod Udvalgets Ændringsforslag Nr. 2.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg skal hverken omtale Ændringsforslagene eller Lovforslaget i Almindelighed, jeg skal kun benytte Lejligheden til at sige, at jeg havde haabet, at vi vare naaede til at faa faste Takster, naar vi skulde til at ændre Alderdomsforsørgelsesloven. Det har jo imidlertid vist sig, at det ikke har kunnet lade sig gøre. Jeg beklager det, men skal ikke omtale det videre. Jeg har forlangt Ordet, fordi jeg vil anbefale det Underændringsforslag, som af et enkelt Medlem er stillet uden for Betænkningen. Jeg har som Sogneraadsformand haft rig Lejlighed til at erfare, hvilke Vanskeligheder det forvolder, at man, naar man opgør Kommune-

regnskabet, ikke har Lov til at tage alle de Udgifter med under Alderdomsforsørgelsesvæsenet, som man faar ved Alderdomsforsørgelsesloven, altsaa til Læge, Medicin og da navnlig Befordring. Det drejer sig ganske vist gennemgaaende ikke om store Kapitaler, men det har dog alligevel Betydning for Kommunerne. Og selve det, at man skal skille ud af de Regninger, man faar fra Lægen, hvor meget der vedkommer Befordringen, og hvor meget selve Lægehjælpen, er et ganske brydsomt Arbejde. Alene det, at ordne det saaledes, at man har Lov til at indføre det hele paa Regnskabet for Alderdomsforsørgelsesvæsenet, naar man faar en Regning fra Lægen, synes mig næsten at give tilstrækkelig Grund til at sige: Lad os saa endelig faa den Bestemmelse med her, thi saa kunne vi faa Alderdomsforsørgelsesregnskabet i Stand uden at udsætte os for at faa Anmærkninger derom, hvilket næsten er umuligt for Øjeblikket. Man kan gøre sig al mulig Flid for at faa pillet ud af Regningerne, der følge som Bilag til Regnskabet, det, som ikke maa komme med, og saa viser det sig endda, at der er kommet en eller anden Ting ind, som Amtet ved sin Revision finder kunde have været Genstand for Pligtarbejde, og som derfor ikke har maattet komme med. Saa faar man en Revisionsanmærkning, faar sit Regnskab tilbage og skal have det forandret. Det er ingen Behagelighed, og det bevirker saa, at man næste Gang maa se dygtig efter, fordi man jo nødig vil have saadanne Anmærkninger. Jeg vil altsaa anbefale Ændringsforslaget, fordi det giver en lille Lettelse til Kommunerne i Retning af at sanktionere en Del Udgifter, som man faktisk har. Man kan f. Eks. træffe Akkord med en Læge, som baade angaar de alderdomsunderstøttede og de fattige, og som gaar ud paa, at han beforder sig selv, hvilken Akkord er en stor Behagelighed og en Lettelse for Kommunen. Det tør man ikke rigtig nu, fordi man med Hensyn til de alderdomsunderstøttede er udsat for ikke at kunne faa den officielt stadfæstet, og saa bliver man hellere ved med, som man siger paa Landet, at lade Folk køre paa Omgang, naar der er Tale om at hente Læge til de alderdomsunderstøttede. Disse ere heller ikke tjente med, at Folk skulde køre paa Omgang, naar de skulde have Læge. De ville have langt lettere ved at faa Læge, naar Kommunerne kunne ordne det saaledes, at Lægen kommer med egen Befordring, for saa vide Kommunerne, at de faa Halvdelen af Ud-